

Jézus levele a laodiceai gyülekezetnek – Jelenések 3:14-22

2012. december 30.

Jézus hetedik levelét a laodiceai gyülekezetnek írta. Jézus úgy mutatkozik be a gyülekezetnek, mint aki egy az Atyával, és mint igaz Isten szól a gyülekezetnek. Ezt mutatja az Ámen kifejezés: amit Ő mond, az megtörténik, az úgy lesz. Ő hű és igaz, ezért a bizonyágtétele is igaz és teljes hitelt érdemel. Úgy mutatkozik be Jézus, mint aki teljhatalommal rendelkező Úr, aki már a világ megteremtése előtt is létezett. Ő mindenek alapja, és nála nélkül semmi lett, ami létrejött. Jézus Krisztus nélkül nincs élet, minden benne áll fenn azért, hogy mindenben Övé legyen a dicsőség. Az egyház is benne van és az Ő tulajdona, melyet drága vérével szerzett. Ő a fej, aki mindent irányít az Egyházban. Imádjuk hát Jézus Krisztust, aki testben megjelent értünk, hogy halálával és feltámadásával elvegye a bűnt!

Laodicea városát II. Antiokhosz szíriai király alapította és feleségéről nevezte el. A város közel van Kolosséhoz és Hierápolisához. Jelentőségét szerencsés fekvésének köszönthette, Frígia provincia fővárosa volt a római korban. Kereskedelmi útvonal haladt át a városon, ezért nagyon gazdag város volt Laodicea. Textilipara fejlett volt, lakói igen büszkék voltak öltözetükre. A városban sok bank is működött, ezért nagyon meggazdagodott a város. Ezt mutatja az, hogy Kr.u. 60-ban egy földrengés következtében a teljesen elpusztult várost önerőből építették újjá a város lakói. Róma segítségét megtagadták, mondván: „Gazdagok vagyunk és nincs szükségünk senki segítségére.” A városban orvosi akadémia is működött, amely orr- és szemkenőcséről vált világhírűvé. Hierápolis termálvizei Laodiceával szemben folytak el egy szikla fölött, s mire a városba ért már langyossá vált. A város vezetékén vezetett be a forrásvizet a lakóknak, s mivel a tűző nap érte az ivóvíz vezetéke egy szakaszát, sokszor vált langyossá vize. A gyülekezetnek volt kapcsolata Pál apostollal is, ezt tudjuk meg a kolosséi levélből. A gyülekezetet valószínűleg Epafrasz alapította. A gyülekezet jól indult.

Ez a gyülekezet nem kap dicséretet a feltámadott Krisztustól. A 7 gyülekezet közül ez a második, amelyik csak panaszt kap Jézustól, az Isten Fiától. A szárdísi gyülekezethez sokban hasonlít, észrevehető közöttük bizonyos közös tulajdonság, amely alapja is lehet annak, hogy nem részesülnek dicséretben. A probléma az, hogy a gyülekezetek büszkévé váltak. Laodiceában a gazdagság következtében a gyülekezeti tagok közömbössé és önelégültté váltak. Milyen borzasztó az, amikor valaki az Isten szeretetével szemben közömbössé válik és azt gondolja büszkén és gőgösen, hogy neki nincs szüksége már semmire. Ez a veszély hívőket fenyeget ma is. Itt azokról van szó, akik Krisztus nevét vallják, el is hiszik ezeket az igazságokat, azonban ennek kevés, vagy egyáltalán semmi jelentősége nincs az életében. Az ilyen hívők élete langyos...semmire sem való, csak arra, hogy kiköpje az ember a szájából. Ha hideg lenne, akkor felfrissülhetne az ember, mint a forrás vizétől, ha forró, akkor pedig a gyógyvíz hatását éreztetné másokkal. Így azonban csak a közömbösség marad meg másokkal és Krisztussal szemben. A misszió ügye nem megy előre, mert Isten szeretetének melegsége nem járja át a hívők életét és nem indítja el őket azok felé, akik még nem ismerik Istent. Az önelégültség és közöny ma is ellensége az igazi bizonyágtévő életnek. Ma is ellentétes az ilyen gyülekezet élete azzal a Krisztussal, aki hű és igaz bizonyág. Milyen szomorú az, amikor ilyen éles ellentét van Krisztus és az ő népe között. Jézus Krisztusnak a gyülekezetben kellett volna lennie, ehelyett az ajtón kívül van és kopogtat. Jézust nem fogadták el a farizeusok és írástudók se, mert önelégültségükben és büszkeségükben nem ismerték fel benne az Isten Fiát, aki értük jött el. A laodiceai gyülekezet bűne abban gyökerezik, hogy nem látják magukat helyesen. Egy teljesen téves képet alkotnak magukról: „Gazdag vagyok, meggazdagodtam és nincs szükségem semmire.” A városra jellemző magatartás sajnos a gyülekezetre is jellemző lett. Elbázták magukat gazdagságukban és szívükben felfuvalkodtak. Jézus teljesen máshogy látja őket, hatalmas ellentét van a két „önértékelés” között. A gyülekezet lelki vakságban szenved, a gazdagság miatt vakokká váltak és nem látták helyesen magukat. Ahogy ezt a Példabeszédek könyvében is olvashatjuk: „Saját szemében bölcs a gazdag ember, de az eszes szegény átlát rajta.” (Péld.28:11)

Három dologra figyeltek nagyon a gyülekezeti tagok, melynek következtében vakká váltak saját helyes önértékelésükre: a pénzre, az egészségre és az öltözködésre. Erre a három dologra voltak leginkább büszkék Laodiceában. És ez a három dolog bálványá vált a gyülekezet számára, hamis istenként kezdték el imádni azt, amire csak Isten méltó egyedül. Mi a bálvány? Bálvány lehet bármi vagy bárki, akitől vagy amitől azt várjuk, amit egyedül csak Isten adhat meg nekünk. Így válhat hamis istenné, bálványá a pénz, az egészség vagy a divat, mert azt várjuk attól, hogy boldogok legyünk, szeretve legyünk, fontosak legyünk, és mások elismerjenek minket. Pedig ezt csak Isten adhatja meg nekünk Krisztusban semmi és senki más. Jézus a pénz veszélyéről sokat tanított és óvta a hallgatóit attól, hogy a hamis mammon után menjenek. Isten ellensége az ördög a pénzt használja fel arra, hogy szívünket elfordítsa Istentől. A pénztől és gazdagságtól kezdjük el remélni és várni azt, amit egyedül csak Isten adhat meg nekünk. „Nincs szükségem semmire” – olvastuk az Igében. A gazdagság utáni vágy pedig vakká tesz minket, már észre se vesszük, hogy Isten iránt közömbössé váltunk és önelégülten tetszelgünk magunk és mások előtt. Nem a gazdagság és a pénz a baj. Önmagában nincs ezzel baj, mivel Isten országa építésében is szükség van pénzre. De a hívő ember Krisztusban bíz, akié az „ezüst és az arany” (Hagg. 2:8) és szíve szabad a pénztől és

gazdagság csábításától. Szívét egyedül Isten szeretete tölti be és elégedett azzal, amije van, mert tudja mennyei Atyja mindent megad neki amire szüksége van, és nem hagyja sohasem magára. A pénz tehát Isten kezében hatalmas eszköz, és lehet gazdagnak lenni Isten szerint. Mégis Jézus figyelmezteti az őt hallgató sokaságot, hogy aki „búcsút nem mond minden vagyonának, nem lehet az ő tanítványa” (Luk. 14:33) A pénz kezelésünk igenis lelki kérdés, és fontos odafigyelnünk arra, amit Isten Igéje tanít a pénzről, különben minket is megvakíthat ez a hamis isten és nem fogjuk végül helyesen látni önmagunk helyzetét, ahogy azt Jézus Krisztus látja.

Jézus nem tudja megdicsérni ezt a gyülekezetet, sőt ítéletével fogja megbüntetni a meg nem térőket. Jézus utálja az önelégült embert, aki gazdagságában bízik és elfordul Istentől, ahogy az ember is undorodik a langyos víztől. Jézus szeretete azonban nem hagyja el a laodiceai gyülekezetet sem, hanem figyelmezteti, megfeddi és neveli őket. Isten szeretetének jele az, amikor figyelmeztet és nem hagy minket az önelégültség állapotában. Micsoda kegyelem ez attól, aki igaz és hű, attól, aki ítéletében is kegyelmes és irgalommal fordul azokhoz, akik Tőle elfordultak. Lássuk meg mi is Isten kegyelmét és szeretetét abban, amikor fenyít minket, amikor nehézségek és szenvedések által is, de tanítani akar bennünket. Jézus tanácsot ad a gyülekezetnek ebben a helyzetben is. A Csodálatos Tanácsos megállapítja a betegséget, de elmondja a gyógyulás útját is. Jézus három dolgot tanácsol az önelégült és közömbös gyülekezetnek, melyre nekünk is ugyanúgy szükségünk van.

Az első tanácsa Jézusnak az, hogy tőle vegyenek tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá legyenek. A Bibliában a tűzben megpróbált arany a hitet jelképezi. A gazdag embernek nem több pénzre, nem több világi javakra van szüksége, hanem hitre. Hitet pedig egyedül Isten tud adni ajándékba, ezt nem lehet megszerezni magunknak. Az a gazdag, aki Istenben gazdag, akinek hite van, aki hiszi, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. Kérjük Istent, hogy ő tegyen minket hitben gazdaggá, akiknek nem a vagyona, hanem a hite nő napról-napra.

Másodszor Isten fehér ruhát ad azoknak, akik meztelenek. Mert hiába van valakinek szép ruhája, ha a lelke nincs felöltözve a megigazulás fehér ruhájába. Az önelégült embernek saját igazsága van, melyet a pénzzel szerzett magának. Ez az igazság azonban Istennél semmit sem ér, ezért tanácsolja a gyülekezeti tagoknak azt, hogy tőle vegyenek fehér ruhát. Mi bűnösök vagyunk, ezért szükségünk van Jézus Krisztus igazságára, az ő bűnbocsánatára és kegyelmére. Csak Krisztusért lehetünk kedvesek Isten előtt, és csakis Krisztus áldozatáért lehetünk igazak előtte. Kérjük Istent, hogy ajándékozza nekünk Krisztus igazságát, mint egy fehér ruhát.

Harmadszor Jézus igazi szemkenőcsöt akar adni a gyülekezetnek, hogy azzal bekenve szemüket lássanak. A szemkenőcs Isten Igéjét jelenti. Csak az az ember látja tisztán saját állapotát, aki az Ige tükrében nézi meg magát minden nap. Isten Igéje azért adatott nekünk, hogy megismerjük egyre jobban Istent és saját magunkat. Aki elhanyagolja az igeolvasást, hamar önigazulttá válik és vakká saját bűneivel szemben. Kérjük Istent, hogy Lelke által nyissa meg szemünket, hogy hitünk szemeivel minél világosabban lássuk Krisztus igazságát és saját állapotunkat.

Jézus Krisztus az ajtón kívül áll és zörget. De a gyülekezet a gazdagság utáni futkosásban nem hallja meg ezt a halk és szelíd kopogást. Mindig Isten az, aki utánunk jön és keres minket. Ő teszi meg az első lépést, sőt már meg is tette azzal, hogy elküldte Fiát testben erre a földre. Milyen csodálatos Isten kegyelme, mellyel keresi az önigazult, közömbös embereket is. Azonban nekünk is van felelősségünk. Nyissuk ki az ajtót Urunk előtt, hogy bejöhessen a mi életünkbe is és eláraszthasson minket szeretetével. A vacsora, a közös étkezés a meghitt együttlétet jelenti. Jézus szeretne velünk időt tölteni, és nem csak futó találkozásra vágyik. Nyissunk hát neki ajtót és engedjük be életünkbe, mert csak ezáltal lehetünk részesei az Ő győzelmének! Ma is lehet győzni, mert Jézus győzött a bűn, a sátán és a halál felett! Akinek van füle hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. Ámen.

- A. Hogy mutatkozik be Jézus a gyülekezetnek? Mi az, ami nem kedves előtte?
- B. Mit mondott a gyülekezet magáról? Hogyan látta Jézus őket?
- C. Mi volt Jézus tanácsa a gyülekezetnek? Mi volt szeretetének jele?
- D. Hol volt Jézus? Mit ígért Jézus a győztesnek?

1. Milyenek látom Jézust? Mennyiben van jelen Jézus életem minden területén, a hétköznapiakban?
2. Milyenek látjuk magunkat és milyenek lát Jézus? Megkísért bennünket is az önelégültség és közöny a hitéletünkben? Mit szoktunk ilyenkor tenni?
3. A pénz is lehet bálvány életünkben. Szabadok vagyunk a pénztől? Mit gondolunk a tizedről és adakozásról? Mit tanít erről Isten Igéje?
4. Jézus szeretetből fenyít bennünket. Hogyan fogadjuk azt, amikor Isten nehéz és kemény dolgokat mond nekünk az Igében? Miért olyan nehéz alázatosnak lenni?
5. Beszéljünk arról, hogy Jézus milyen gazdagságot kínál nekünk. Megkaptuk már a hit ajándékát, miénk már Krisztus igazsága és látunk-e már egyre többet az Ige által?